

Březen

Hned první březnový týden přinesl akci, na kterou se velmi těšili žáci 9. tříd a která znamenala velkou propagaci naší školy na veřejnosti. Dne 8. března se konal v KD Cristal 3. ročník absolventského plesu ZŠ Rosice. Na přípravě a organizaci plesu se podíleli zaměstnanci školy, vybraní žáci z 8. tříd, fotograf pan Palko, o občerstvení se postaral pan Král. K poslechu a tanci hrála skupina Tremolo. V doprovodném programu vystoupily mažoretky ZŠ pod vedením paní učitelky Žákové. Předtančení předvedli tanečníci A. Zemanová a J. Kupčík. Ples byl finančně podpořen Městem Rosice v rámci grantového řízení a dalšími sponzory.

Ples byl výbornou příležitostí pro pobavení a setkání se s kolegy, žáky, rodiči i bývalými žáky naší školy. Nejdůležitějším bodem programu bylo ale stužkování našich absolventů. Slavnostního dekorování se ujali pan starosta Mgr. Jaroslav Světlík a ředitel školy Mgr. Petr Řezníček. Důležitost této chvíle ještě zdůraznily projevy žáků obou devátých tříd. Za třídu 9. A vystoupila Tereza Hlavoňová a za třídu 9. B přednesla projev Barbora Hlavoňová.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ROSICE
si vás dovoluje pozvat na
ABSOLVENTSKÝ PLES
který se koná
v pátek dne **8. března 2013**
v prostorách kulturního domu CRISTAL

Začátek v 19.30 hodin
Vstupné 70 Kč, místenka 50 Kč
Hraje skupina TREMOLO
Program: slavnostní stužkování žáků 9. tříd,
předtančení a bohatá tombola
Občerstvení: nápoje, teplé a studené jídlo
Vstup ve společenském oděvu.

REPORTÁŽ Z PLESU

Již v šest hodin se připravuji na ples, beru si oblek a v sedm vycházím vstříc svému osudu. Dorazil jsem včas, mám ještě deset minut k dobru. Půjdu nahoru pozdravit spolužáky. Byl dobrý nápad vzít si oblek, všichni si vzali společenské šaty, jen je škoda, že jako jediný mám šedý oblek, všichni mají černý. O půl osmé zahájili ples mažoretky – je úžasné jak dokážou spolupracovat a že jim ty jejich hůlky nespádnou. Ojoj, mažoretky skončily, to znamená, že jsme na řadě my. Netuším, zdali to bude zábava, anebo strašný zážitek. Už se radíme. Začala hrát hudba. Vcházíme do sálu. Uff, přišlo méně hostů, než jsem čekal – když se něco pokazí, bude u toho méně očí a uší. Ředitel pronesl svou řeč a se starostou začali stužkovat. Pan starosta vždy natáhl ruku ke gratulaci do nových začátků a zeptal se, na jakou školu se hlásíme. Každý vzorně stiskl ruku a pravdivě odpověděl. Po stužkování jsme byli vyzváni k tanci se svými rodiči. Jediný člověk nedošel, a to Garry. Před spolužáky jsem pronesl přísahu, že bude trpět za tuto zradu. Ale na nenávist není čas, každý se snaží si ples užít jinak. Kryštof se nikdy na dlouho nevzdálil od parketu, aby nezameškal, a Terka Zahrádková se nechtěla vzdálit od Kryštofa, protože „ je dobrý tanečník“. V jedenáct večer začala tombola, Žán vesele dorazil, aby si vyzvedl svou salámovou výhru. I tak si myslím, že paní učitelka Hantková se svými šesti odměnami, vyhrála. Znovu se všichni soustředili na hudbu, až dokud neodběhla dvanáctá hodina. To nastalo losování zbylých lístků. Každý chtěl vyhrát, i kdyby to byl jen obyčejný chleba. Ti, kteří po slosování zůstali, protančili své nepohodlné slavnostní boty. Každý bude vzpomínat na tuto událost jinak, ale jsem si jistý, že naše třída si vzpomene na radost z pocitu mladé dospělosti a já nikdy nezapomenu, jak jsem jako idiot stál ve svém šedém obleku a doufal ve svou budoucnost.

Michal Hodovský, 9. A

Pátek 8. 3. 2013, na ten den budeme rozhodně všichni s úsměvem vzpomínat. Vlastně celý tento den byl perfektní a něčím výjimečný. První dvě hodiny jsme byli ve škole a učili jsme se. Jakmile odzvonil konec druhé hodiny, tak jsme se vydali do Cristalu, kde jsme se sešli se třídou 9. A a zkoušeli jsme si proslovy a nástupy. Po zkoušce jsme se všichni rozutekli domů, abychom se na večer dostatečně připravili. O půl osmé jsme se všichni sešli na ples. Někteří to opravdu slušelo a bylo vidět, že si dali hodně záležet, nejen holky, ale i kluci. Nemohli jsme se dočkat. Ples zahájily mažoretky Anife společně s naší Michalkou. Po jejich vystoupení následoval nástup, postavili jsme se do půlkruhu a pan ředitel s panem starostou nás začali stužkovat. Chtělo se mi brečet při vzpomínkách na naše společné zážitky. Ke konci programu jsme se jako třídy vyfotili a šli jsme vyzvat své rodiče k tanci. Po programu následovala volná zábava. Tancovali jsme, kupovali si lístky do tomboly, pili a jedli. Rozhodně to bylo nejlepší předčasné zakončení našich společných devíti let.

Barbora Hlavoňová, 9. B
Zpravodaj Rosicka Rosa

Ve dnech 25. až 28. 3. se v rekreačním středisku v Křižanově uskutečnil Ekopobyť. Této třídní akce s ekologickou tematikou se zúčastnili žáci 8. ročníku s třídními učiteli. O program se starali učitelé přírodopisu Mgr. Naděžda Matulová, RNDr. Petr Lukáš a za EVVO Mgr. Pavla Šoltésová.

JARNÍ EKOPOBYT NA SNĚHU

Dne 25. 3. 2013 jsme měli sraz v 7:45 u zámku. Autobus nás zavezl na třídní Ekopobyť do Křižanova. Asi v deset hodin jsme dorazili na místo. Odnegli jsme si kufry a tašky do pokojů a následovala hodina na vybalení. Po hodině nás svolaly paní učitelky dolů do jídelny, aby nás přivítaly na našem třídním pobytu. Po jejich proslovu následoval čas na oběd. Náš první oběd byl výborný segedínský guláš. Mňam. 😊

Byli jsme unavení po cestě, tak nám učitelé dali hodinovou polední přestávku. Samozřejmě čas letí, a tak jsme šli opět dolů do jídelny pracovat na pravidlech, kterými jsme se řídili celý náš Ekopobyť. Po dohodnutí na našich pravidlech jsme měli další hru, kde jsme byli rozdělení do pěti skupinek po čtyřech lidech, se kterými jsme měli spolupracovat. Měli jsme si vymyslet název a motto. My jsme zvolili název Odpadlíci a naše motto bylo: „Lepší dva společně, než jeden sám.“ Pak následoval náš první společný večer – diskotéka. Tancovalo se, fotilo se a po každých dvou písničkách byla nějaká hra, kterou vymyslela 8. A nebo 8. .B. Nejvíce se nám líbila hra na pusinkovanou, kde jsme poslali kluky za dveře a vylosovali daného kluka za dveřmi. Hra spočívala v tom, že si musel kluk kleknout před holku, u které si myslel, že zrovna ona si vylosovala lísteček s jeho jménem. Pokud to kluk uhodl, čekala ho sladkápusinka na tvář. Jenže pokud to neuhodl, následovala facka. 😊 Pro velký úspěch se hra opakovala nejméně čtyřikrát. Pak se role vyměnily. Nakonec nastaly poslední dvě písničky, po kterých jsme se šli vykoupat a spát. Budíček byl ráno v 7:30. Šli jsme na snídani a celé dopoledne strávili nad příjemnými hrami. Po obědě byla opět hodina klidu a potom zase hry, hry a hry. Konečně večere, měli jsme po celém odpoledni hlad jako vlk. Po večeri jsme se pustili do práce na projektech. Měli jsme za úkol vžít se do role architektů a navrhnout si svůj vlastní Ekodům, Ekohotel nebo Ekofarmu. Čas utíkal jako po másle a pan učitel navrhl, že si zahrajeme simulační hru stavby větrné elektrárny v Rosicích. Nasmáli jsme se dost, ale ani to nezabránilo v tom, aby nás paní učitelky Vladíková a Schildová poslaly spát už v 21:30.

No... ráno jsme se vzbudili, sbalili jsme si věci a odprezentovali naše Ekoprojekty. Po obědě jsme nasedli do autobusu a jeli směr Rosice.

Celý Ekopobyť byl moc prima a vřele doporučujeme všem budoucím osmákům.

Marcela Karásková, 8. B A KAROLÍNA Hlavůňková, 8. A
Školní časopis Rosník

Dne 25. 3. se školní družina vydala na výlet. Děti trochu zradilo počasí, výlet se ale přesto vydařil.

NAŠE VÝPRAVA DO MUZEA ŽELEZNIC NA SIČCE

Jede, jede mašinka,
kouří se jí z komínka.
Jede, jede do dále...

Tak takto idylicky jsme si představovali náš výlet, když jsme ho plánovali. Skutečnost však byla poněkud jiná. Celí natěšení jsme očekávali den D. Příroda si však s námi ošklivě zahrála. V den odjezdu napadla vysoká vrstva sněhu. Za okny jsme pozorovali příval sněhové nadílky. Zpočátku optimisticky. To za chvíli přejde. Když se však blížilo poledne a celé město pokryla načechráná bílá peřina, stáli jsme před rozhodnutím, zda máme vůbec exkurzi uskutečnit. Zavolali jsme tedy průvodcům z muzea: „Jet či nejet“. Ti nám sdělili, že nás očekávají i v tomto nepříznivém čase. Je 13,30. Vyjíždíme. Pánové nás přivítali s úsměvem na rtech. To nám pozvedlo náladu. Venku na kolejích i v obrovské hale stála spousta historicky cenných lokomotiv, vagonů a drezín. Bylo krásné pozorovat rozšířené oči našich dětí. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o každém exponátu, o tom jak parta nadšenců ve svém volném čase a bez finančního ocenění sbírala jednotlivé kusy, jak je opravovala, jak se potýkala s nedostatkem peněz a času. Velmi zajímavé bylo vyprávění o historii těchto vzácných železničních souprav. Děti si mohly do každé lokomotivy nastoupit, zazvonit či jen tak posedět. Nadšení žáků dosáhlo vrcholu, když byla oznámena jízda historickým vlakem. Nám dospělým však do smíchu nebylo. Při pohledu na zasněžené koleje nás přepadly chmurné obavy. Nicméně páni průvodci dali pokyn k nástupu. Děti se rozmístily ve třech vagoncích. S napětím jsme očekávali rozjezd. Ten se však nedostavoval. Asi po čtvrt hodině kutění železničářů u lokomotivy, jsme konečně vyjeli. Cesta do Babic trvala hlemýždím tempem půl hodiny. Ve vagoncích však bylo veselo. Zpívali jsme a vyprávěli si další zajímavosti ze železničářského světa. Myslím si, že největší zážitek měl ale náš řidič pan Vyhnalík, který nám své dojmy při zpáteční cestě vyprávěl. Seděl v autobusu a pozoroval naši jízdu vlakem. Mohl se prý potřhat smíchy při pohledu na jednoho z průvodců, který neustále pobíhal před vlakovou soupravou, odmetal na kolejích sníh a sypal je pískem. Při jízdě zpět už byly koleje odhrnuté a posypané, takže jsme dojeli v poměrně kratší době. Dostali jsme spoustu dáreků a propagačních materiálů.

Po návratu jsme očekávali důsledky nepříznivého počasí na zdraví dětí. Ty se ale nedostavily. Je vidět, že naše škola má odolné žáky.

Jako poděkování nakreslily děti to, co je nejvíce zaujalo. Výkresy společně s děkovným dopisem pak putovaly do muzea NÁDRAŽÁKŮM. Snad je využijí na vyzdobení haly či klubovny. Vřele můžeme tuto exkurzi doporučit. Nesmírně si vážíme toho, že se najde parta nadšenců, kteří se snaží i přes nemalé překážky dochovat pro budoucnost kus historie. Je to práce jistě fyzicky, finančně i časově náročná. Kéž by takových lidí bylo víc.

Helena Jurová, vedoucí školní družiny
Školní časopis Rosník

Dne 22. 3. oslavili učitelé ZŠ Rosice Den učitelů ve sklípku v Lukovanech. Byla to již tradičně příležitost pro setkání učitelů s bývalými kolegy.